

Fremskridtspartiet vil støtte ethvert forslag, der medvirker til at skabe bedre levevilkår og bedre boliger for den danske befolkning, såvel i ejerbolig som i lejebolig og i bysamfundene og i øvrigt også på landet.

Vi skal opfordre til, at man i det videre forløb i denne sag tænker sig om og ikke bevæger sig ind på områder, der i dag administreres godt af kommunerne, og som i allerhøjeste grad forsøger at tilgodese de målsætninger, som i øvrigt er opremset i regeringens målsætninger.

Vi er utrygge ved, at forslaget sandsynligvis har til hensigt, ligesom på mange andre områder som tidligere nævnt – hvis man har glemt det, nævnte jeg tidligere især miljøministerens og skatteministerens udtalte lyst til det – at styre og kontrollere. Det er vi også bange for her, så derfor er vi skeptiske. Vi ønsker ikke, at regeringen skal gribe ind i det kommunale selvstyre og dermed, set med Fremskridtspartiets øjne, skabe det modsatte af, hvad der ellers opremses i intentionerne i redegørelsen.

Vi kan derfor ikke støtte forslagene som helhed, men skulle der mod vore forventninger hen ad vejen fremkomme ting, der set med vore øjne vil være positive, vil vi ændre opfattelse. For som det er sagt af tidligere ordførere, er det jo de mange små forbedringer, der til sidst giver det gode resultat.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg vil gerne sige tak til det flertal af ordførere, som – måske lidt frækt sagt – har forstået den dagsorden, der er sat, nemlig en dagsorden, der er en invitation til at diskutere, om vi ikke kan gøre det bedre, når vi indretter vore byer, når vi indretter vore trafikinvesteringer, når vi indretter vore huse, og når vi bygger vore byer i det hele taget. Jeg vil godt sige tak til de ordførere, som har sagt, at man gerne vil gå ind i arbejdet, men måske er uenige nogle steder; det synes jeg sådan set er fair nok.

Denne redegørelse og denne handlingsplan er faktisk ment som en invitation, både til Folketingets partier og til kommunerne, boligselskaberne og borgerne som helhed. Der er lagt en lang række temaer frem, der er angivet nogle mål, der er angivet nogle midler, og de fleste har opdaget, at sådan er det ment.

Jeg er sådan set lidt ked af, at det næststørste parti i Folketinget har læst denne handlingsplan med bind for øjnene – ja, undskyld, jeg siger det: Med bind for øjnene. Der er ikke tale om, at man med denne plan kan sige, at nu vil rege-

ringen detailregulere i kommunerne, tværtimod. Vi vil gerne samarbejde med de kommuner, som beder os om det, og som gerne vil have, at Folketinget, regeringen og centralforvaltningen som sådan tænker i helheder, og det må vi prøve igennem med nogle forsøg med de kommuner, som gerne vil det, og de kommuner, som gerne vil have sig frabedt nogen produktudvikling af bypolitikken, må gerne være fri.

Men heldigvis – og det vil jeg da godt anerkende – har Kommunernes Landsforening sendt et brev til Boligudvalget i dag, hvor de faktisk anerkender og er glade for, at Folketinget snakker bypolitik, og at de vil gerne være med. De vil gerne have nogle flere penge, og hvem vil ikke gerne have det? Men regeringen er jo ikke sat i verden for at dele penge ud til alle dem, der gerne vil have penge, men til ud fra en overordnet politisk forståelse at sige: Hvor er det, vi vil prioritere? Og det har vi også gjort i denne plan. Det er mere sagt sådan for en ordens skyld. Der er ikke tale om centralisering, der er tale om et meget, meget bredt samarbejdsprojekt.

Så siger fru Rikke Hvilshøj, at alt det her er puljetyranni, som omsættes til bl.a. centraliseringsønsker. Hvis jeg ser hen over en opgørelse, jeg har her, og som jeg meget gerne vil glæde Boligudvalget med, kan jeg se, hvad der i virkeligheden fra regeringens side, siden vi trådte til i 1993, er givet af økonomiske rammer, hvor kommunerne har spillet med, og hvor man faktisk har ønsket en sammenhæng mellem en overordnet politik og en lokal politik. Det er ikke småpenge, og regeringen har ikke villet sige, at der skulle gøres noget helt bestemt. Nej, også her er der tale om samarbejdsprojekter.

Der er givet 9 mia. kr. i forbindelse med omprioriteringen, og det har betydet – vil jeg godt sige til hr. Villy Søvnald – at 55.000 lejermål konkret har fået nedsat deres husleje, fordi regeringen gerne ville komme de lejere, der bor i det almene byggeri, til undsætning. Der er i samme periode reserveret/brugt 623,5 mio. kr. – for nu at være helt, helt nøjagtig – til kvartersløft for små 3.000 beboere i kraft af en beslutning fra regeringen om, at vi ville løfte de sociale boligområder. Alle steder i de syv kvartersløft har kommunerne gerne villet det, de har spillet positivt og aktivt med, og det er den indsats, der skal videreføres.

Der er altså ikke tale om puljetyranni, men der er tale om helt konkret at videreføre en me-